

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 29 juni 2001

Nr 572—579

INNEHÅLL

Nr		Sidan
572	Lag om ändring av lagen om anställningsvillkoren för presidenterna och ledamöterna i högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen	1493
573	Statsrådets förordning om upphävande av förordningen om anställningsvillkoren för presidenterna och ledamöterna i högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen	1495
574	Lag om ändring av lagen om regional utveckling	1496
575	Lag om ändring av 10 a § inkomstskattelagen för gårdsbruk	1500
576	Lag om ändring av 38 och 39 § inkomstskattelagen	1501
577	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av överenskommelsen om ändring av konventionen mellan de nordiska länderna innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap mellan Finland och Norge samt Finland och Sverige	1502
578	Republikens presidents förordning om ändring av republikens presidents förordning om placeringsorterna för Finlands beskickningar i utlandet	1503
579	Statsrådets förordning om ikraftträdande av lagen om ändring av 2 och 8 § lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet	1504

Nr 572

Lag

om ändring av lagen om anställningsvillkoren för presidenterna och ledamöterna i högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen

Given i Nådendal den 29 juni 2001

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 25 januari 1991 om anställningsvillkoren för presidenterna och ledamöterna i högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen (196/1991) 2 § 3 mom. samt *ändras* 1 och 5 § samt 5 a § 1 mom., av dessa lagrum 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 352/1999 och 5 a § 1 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag, som följer:

1 §

Bestämning och justering av lönerna

Lönen för presidenterna i högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen är 52 705 mark i månaden och för ledamöterna 44 795 mark i månaden.

De löner som avses i 1 mom. justeras i

motsvarighet till det som statsrådet bestämmer om grunderna för justering av månadslönerna för sådana i 26 § statstjänstemannalagen (750/1994) angivna tjänstemän inom statsförvaltningen vars löner omfattas av avtal enligt 44 § statstjänstemannalagen.

Utöver vad som bestäms i 2 mom. skall finansministeriet ge akt på hur förhållandet mellan lönerna för presidenterna och leda-

RP 33/2001
FvUB 7/2001
GrUU 19/2001
RSv 75/2001

möterna i högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen och månadslönerna för de övriga högsta tjänstemännen inom statsförvaltningen utvecklas och förhållandet mellan deras utveckling samt besluta om höjning av domarnas löner på grundval av de förändringar som konstaterats vid uppföljningen.

5 §

Ledamöter för viss tid

Vad som i denna lag bestäms om ledamöter i högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen samt om ledamöternas tjänster och om innehavare av dessa tjänster tillämpas även på ledamöter för viss tid.

Nådendal den 29 juni 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

5 a §

Fastställande av avlöningen och besvärshöjning

Finansministeriet fastställer de löner som utbetalas med stöd av denna lag med undantag för de löner som avses i 1 § 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Om lagen träder i kraft mitt under en kalendermånad iakttas de löner som avses i 1 § 1 mom. dock från och med ingången av den kalendermånad som följer efter tidpunkten för lagens ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Minister *Martti Korhonen*

Nr 573

Statsrådets förordning**om upphävande av förordningen om anställningsvillkoren för presidenterna och ledamöterna i högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen**

Given i Helsingfors den 28 juni 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, föreskrivs med stöd av 1 § 2 mom. lagen om anställningsvillkoren för presidenterna och ledamöterna i högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen (196/1991), sådant det lyder i lag 352/1999:

1 §

Genom denna förordning upphävs förordningen den 19 mars 1999 om anställningsvillkoren för presidenterna och ledamöterna i högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen (353/1999).

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Helsingfors den 28 juni 2001

Minister *Martti Korhonen*

Avdelningschef Teuvo Metsäpelto

Nr 574

L a g

om ändring av lagen om regional utveckling

Given i Nådendal den 29 juni 2001

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen den 10 december 1993 om regional utveckling (1135/1993) 3 a, 10 a och 10 b §,
 sådana de lyder i lag 232/1997, samt
 fogas till lagen nya 3 b—3 e och 10 c—10 f § som följer:

3 a §

*Den regionala utvecklingsmyndighetens
 uppgifter i gemenskapsinitiativprogrammet
 Interreg*

Det förbund på landskapsnivå som avses i 6 § 4 punkten lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999), nedan strukturfondslagen, är inom gemenskapsinitiativprogrammet Interreg den myndighet som beviljar delfinansiering från Europeiska gemenskapens strukturfonder. Delfinansieringen beviljas i form av bidrag för projekt.

Förbundet på landskapsnivå kan för ett projekt bevilja bidrag som avses i 1 mom. till ett område enligt gemenskapsinitiativprogrammet Interreg, om förvaltningskommittén i enlighet med 21 b § strukturfondslagen har förordat finansieringen av projektet och projektet överensstämmer med gemenskapsrätten och den nationella lagstiftningen samt gemenskapsinitiativprogrammet Interreg.

Det förbund på landskapsnivå som beviljar medel från strukturfonderna kan för projekt som finns inom det område som avses i

programdokumentet bevilja motsvarande statliga medfinansiering inom inrikesministeriets förvaltningsområde, om detta har avtalats i förvaltningskommittén för programmet i enlighet med 21 b § 1 mom. strukturfondslagen.

Närmare bestämmelser om de bidragsvillkor som avses i denna paragraf och om förfarandet när bidragen beviljas kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 b §

*Villkor som skall tillämpas vid beviljande av
 stöd i programmet Interreg*

Utöver vad som föreskrivs i 3 a §, tillämpas på beviljande och utbetalning av delfinansiering från Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande statliga medfinansiering det som bestäms i denna lag.

Om den i 3 a § avsedda delfinansieringen från strukturfonderna beviljas som bidrag för ett projekt för vilket den nationella offentliga medfinansieringen kommer huvudsakligen från någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet, iakttas i fråga om beviljande av delfinansiering från Europeiska gemen-

skapens strukturfonder i tillämpliga delar det som bestäms om bidrag från den nationella medfinansieringen.

På beviljande av delfinansiering från strukturfonderna och den i 3 a § 3 mom. avsedda statliga medfinansieringen tillämpas inte vad som i 6 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om användningen av anslag inom området för ett förbund på landskapsnivå. På delfinansieringen från strukturfonderna tillämpas inte vad som i 12 § 1 mom. förordningen om regional utveckling (1315/1993) föreskrivs om maskin- och anläggningsanskaffningarnas maximiandel av de totala godtagbara utgifterna för ett utvecklingsprojekt.

På beviljande av bidrag för projekt över landskapsgränserna tillämpas vad som bestäms i 10 a § i denna lag.

3 c §

Den regionala utvecklingsmyndighetens uppgifter i program för innovativa åtgärder

Det förbund på landskapsnivå som utsetts i programdokumentet för innovativa åtgärder som avses i 1 a § strukturfondslagen är den myndighet som beviljar delfinansiering från Europeiska gemenskapens strukturfonder. Delfinansieringen beviljas i form av bidrag.

Förbundet på landskapsnivå kan för ett projekt inom programområdet bevilja det i 1 mom. avsedda bidraget, om förvaltningskommittén i enlighet med 21 b § strukturfondslagen har förordat finansieringen av projektet och projektet överensstämmer med gemenskapsrätten och den nationella lagstiftningen samt programmet för de innovativa åtgärderna.

Det förbund på landskapsnivå som beviljar medel från strukturfonderna kan bevilja den statliga medfinansiering inom inrikesministeriets förvaltningsområde som svarar mot medlen från strukturfonderna, om detta har avtalats i programdokumentet för de innovativa åtgärderna.

3 d §

Villkor som skall tillämpas vid beviljande av bidrag i program för innovativa åtgärder

Utöver det som föreskrivs i 3 c § tillämpas

på beviljande och utbetalning av delfinansiering från strukturfonderna och motsvarande statliga medfinansiering det som föreskrivs i denna lag.

Om delfinansiering från Europeiska gemenskapens strukturfonder beviljas för ett projekt för vilket den nationella offentliga medfinansieringen huvudsakligen kommer från någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet, iakttas i fråga om beviljandet av EU-delfinansieringen i tillämpliga delar det som föreskrivs om bidrag från den nationella medfinansieringen.

Ett förbund på landskapsnivå kan bevilja delfinansieringen från strukturfonderna och den i 3 c § avsedda motsvarande statliga medfinansieringen för det område som avses i programdokumentet, oberoende av vad som i 6 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om användningen av anslag inom området för ett förbund på landskapsnivå.

Närmare bestämmelser om de bidragsvillkor som avses i denna paragraf och om förfarandet när bidragen beviljas kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Dessutom kan närmare bestämmelser om vilket förfarande förbunden på landskapsnivå skall iakttä när de beviljar stöd utfärdas genom förordning av inrikesministeriet.

3 e §

Den regionala utvecklingsmyndighetens uppgifter i gemenskapsinitiativprogrammet Urban

Inom det gemenskapsinitiativprogram Urban som avses i 1 a § strukturfondslagen beviljas inom inrikesministeriets förvaltningsområde det bidrag ur den statliga medfinansieringen som motsvarar medlen från Europeiska gemenskapens strukturfonder av det förbund på landskapsnivå inom vars område Urban-programområdet finns.

Förbundet på landskapsnivå kan för ett projekt inom programområdet bevilja det i 1 mom. avsedda bidraget, om förvaltningskommittén i enlighet med 21 b § strukturfondslagen har förordat finansieringen av projektet och projektet överensstämmer med gemenskapsrätten och den nationella lagstiftningen samt programmet för gemenskapsinitiativet Urban.

På beviljande, utbetalning och övervakning av bidrag ur motsvarande statliga medfinansiering enligt 1 mom. tillämpas vad som föreskrivs i denna lag.

10 a §

Bidrag från Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande statliga medfinansiering

Bestämmelserna i denna lag skall i tillämpliga delar iakttas också i fråga om sådana bidrag som beviljas av den regionala utvecklingsmyndigheten och inrikesministeriet från Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande nationella medfinansiering. Om den nationella offentliga medfinansieringen för ett projekt helt och hållet kommer från kommunerna, kan ett förbund på landskapsnivå för projektet bevilja delfinansieringen från Europeiska gemenskapens strukturfonder med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs i denna lag, dock så att det som i andra meningen i 3 b § 3 mom. föreskrivs om maskin- och anläggningsanskaffningarnas maximandel av de totala godtagbara utgifterna för ett utvecklingsprojekt tillämpas på delfinansieringen från strukturfonderna.

När bidrag beviljas för sådana projekt över landskapsgränserna som avses i 23 § strukturfondslagen, kan delfinansieringen från strukturfonderna och den motsvarande statliga medfinansieringen eller enbart den i 1 mom. avsedda delfinansieringen från Europeiska gemenskapens strukturfonder eller enbart den statliga medfinansieringen utan hinder av 6 § 2 mom. i denna lag beviljas också för ett projekt inom området för ett annat förbund på landskapsnivå.

10 b §

Återkrav av bidrag

Den regionala utvecklingsmyndigheten skall genom sitt beslut bestämma att utbetalningen av ett bidrag skall upphöra samt redan utbetalt bidrag återkrävas, om

1) för beviljande, utbetalning och övervakning av bidraget har lämnats felaktiga eller

vilseledande uppgifter eller om uppgifter som skall lämnas för beviljande, utbetalning och övervakning av finansieringen har hemlighållits och lämnandet av felaktiga eller vilseledande uppgifter eller hemlighållandet av dem har haft inverkan på erhållandet av finansiering,

2) för utbetalning eller övervakning av bidraget har vägrats att lämna behövliga uppgifter, dokument eller annat material eller vid verkställande av inspektion har vägrats att uppfylla andra lagbestämda förpliktelser för verkställande av inspektionen,

3) bidraget har använts för ett annat ändamål än det för vilket det beviljades,

4) bidragsmottagaren väsentligen har underlåtit att följa de villkor som ställts i bidragsbeslutet, eller om

5) bidraget eller en del av det har beviljats eller betalats på oriktiga grunder.

Den regionala utvecklingsmyndigheten kan genom sitt beslut bestämma att utbetalningen av ett bidrag skall upphöra eller att bidraget helt eller delvis skall återkrävas, om

1) bidragsmottagaren inte har följt de villkor som anges i bidragsbeslutet, eller om

2) ägande- och besittningsrätten till sådan egendom för vars anskaffning bidraget har beviljats har överlåtits innan fem år har förflutit från dagen för utbetalningen av bidraget eller om bidragsmottagaren har avslutat den verksamhet som var objekt för bidraget eller inskränkt verksamheten väsentligt.

Det som i 1 och 2 mom. föreskrivs om den regionala utvecklingsmyndighetens skyldigheter gäller i tillämpliga delar inrikesministeriet när det beslutar om återkrav i samband med användningen av medel som avses i denna lag.

10 c §

Inrikesministeriets skyldighet till återkrav

Inrikesministeriet skall genom sitt beslut bestämma att medel från Europeiska gemenskapernas strukturfonder och motsvarande statliga medel eller enbart nationella statliga medel som har betalats till en regional utvecklingsmyndighet skall återkrävas helt eller delvis, om den regionala utvecklings-

myndigheten har använt medlen för något annat ändamål än det för vilket de har beviljats eller brutit mot bestämmelserna om användningen av medlen eller de villkor som ställdes i beslutet om anvisande av medlen.

10 d §

Återbetalning av medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder

Om staten på grundval av medlemsstatens ansvar enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning om strukturfonderna är skyldig att till Europeiska gemenskapernas kommission återbetala medel från Europeiska gemenskapens strukturfonder, kan inrikesministeriet genom sitt beslut ålägga den regionala utvecklingsmyndigheten att till staten betala det fulla belopp jämte kostnader som staten betalt till kommissionen. En sådan betalning påförs, om återbetalningen av medlen har orsakats av att den regionala utvecklingsmyndigheten har förfarit felaktigt eller om den regionala utvecklingsmyndigheten med stöd av programdokumentet är direkt ansvarig inför kommissionen för användningen av medlen.

10 e §

Ränta och dröjsmålsränta på belopp som återkrävs

På bidrag som återkrävs skall betalas årlig ränta enligt den räntefot som avses i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982) ökad med tre procentenheter från den utsatta dagen för

utbetalningen av bidraget till återbetalningsdagen.

Om det belopp som återkrävs inte betalas senast på den utsatta förfallodagen, skall bidragsmottagaren på det betala årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen.

10 f §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut av ett förbund på landskapsnivå som är i denna lag avsedd regional utvecklingsmyndighet får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som i kommunallagen (365/1995) bestäms om sökande av ändring i en samkommuns beslut. I ett beslut av inrikesministeriet får ändring sökas så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Genom denna lag upphävs

1) förordningen den 21 mars 1997 om genomförande av gemenskapsinitiativet INTERREG (233/1997), samt

2) i förordningen om regional utveckling (1315/1993) 16 §, sådan den lyder i förordning 302/1996.

På bidrag som har beviljats senast den 31 december 1999 tillämpas dock fortfarande de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

Nådendal den 29 juni 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Nr 575

L a g

om ändring av 10 a § inkomstskattelagen för gårdsbruk

Given i Nådendal den 29 juni 2001

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i inkomstskattelagen för gårdsbruk av den 15 december 1967 (543/1967) 10 a §, sådan den lyder i lag 718/1990 och 1541/1992, som följer:

10 a §

Den skattskyldige får från nettoinkomsten av jordbruket på gårdsbruksenheten dra av den reservering som han har gjort i sin skattedeklaration (*utjämningsreservering*). Utjämningsreserveringen är högst 40 procent av nettoinkomsten av jordbruket på gårdsbruksenheten före avdraget av reserveringen, dock högst 80 000 mark. En mindre utjämningsreservering än 5 000 mark får dock inte göras. När utjämningsreserveringen räknas ut beaktas inte den del som går över jämna tusental mark.

Utjämningsreserveringen skall senast det tredje skatteåret efter utgången av det skat-

teår, för vilket utjämningsreserveringen har gjorts i skattedeklarationen, betraktas som skattepliktig inkomst av jordbruket på gårdsbruksenheten eller användas för att täcka utgifterna för anskaffning eller grundlig förbättring av egendom som nämns i 10 b §. En tidigare gjord reservering skall användas före en senare.

En utgift eller del av en utgift som har täckts med en utjämningsreservering är inte avdragbar vid beskattningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2001.

Nådendal den 29 juni 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 576

L a g**om ändring av 38 och 39 § inkomstskattelagen**

Given i Nådendal den 29 juni 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 38 § 1 mom. och 39 §
 1 mom., sådana de lyder i lag 1126/1996, som följer:

38 §

*Kapitalinkomstandelen av företagsinkomst
som skall fördelas*

Företagsinkomst enligt 30 § som skall
 fördelas betraktas såsom kapitalinkomst upp
 till ett belopp som motsvarar en 18 procents
 årlig avkastning på den nettoförmögenhet
 som vid utgången av det föregående skatteåret
 hörde till näringsverksamheten eller jordbru-
 ket. På yrkande som den skattskyldige eller
 företagarmakar framställer innan beskattning-
 en för skatteåret har slutförts betraktas såsom
 kapitalinkomstandel av den företagsinkomst
 som skall fördelas likväl ett belopp som
 motsvarar en 10 procents årlig avkastning.
 Har den skattskyldige under skatteåret inlett
 näringsverksamhet eller jordbruk, räknas ka-
 pitalinkomstandelen enligt den nettoförmö-
 genhet som vid utgången av skatteåret hörde
 till näringsverksamheten eller jordbruket.

39 §

*Kapitalinkomstandelen av inkomstandel för
delägare i beskattningssammanslutningar*

En fysisk persons och ett dödsbos andel av
 en beskattningssammanslutnings nettoin-
 komst av jordbruk betraktas efter avdrag av
 delägarrens ränteutgifter för sammanslutning-
 ens jordbruk och delägarrens för tidigare
 skatteår fastställda förluster av sammanslut-
 ningens jordbruk såsom kapitalinkomst upp
 till ett belopp som motsvarar en 18 procents
 årlig avkastning på delägarrens andel av
 sammanslutningens förmögenhet. På yrkande
 som delägaren framställer innan beskattning-
 en för skatteåret har slutförts betraktas såsom
 kapitalinkomstandel likväl ett belopp som
 motsvarar en 10 procents årlig avkastning.

—————
 Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.
 Lagen tillämpas första gången vid beskatt-
 ningen för 2001.

Nådendal den 29 juni 2001

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Olli-Pekka Heinonen*

RP 47/2001
 FiUB 8/2001
 RSv 76/2001

2 410301/82

Nr 577

Republikens presidents förordning

om ikraftträdande av överenskommelsen om ändring av konventionen mellan de nordiska länderna innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap mellan Finland och Norge samt Finland och Sverige

Given i Nådendal den 29 juni 2001

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikesministern föreskrivs:

1 §

Den i Stockholm den 6 februari 2001 ingångna överenskommelsen om ändring av den mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige den 6 februari 1931 ingångna konventionen innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap, vilken riksdagen har godkänt den 4 juni 2001 och republikens president har ratificerat den 8 juni 2001 och beträffande vilken ratifikationsinstrumentet har deponerats hos Sveriges utrikesdepartement den 17 juni 2001, träder i kraft internationellt för Finlands del mellan Finland och Norge samt Finland och Sverige den 1 juli 2001 så som därom överenskom-

mits och Finland i enlighet med överenskommelsens artikel IV har förklarat.

2 §

Lagen om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen om ändring av den nordiska konventionen innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap (466/2001) träder i kraft mellan Finland och Norge samt Finland och Sverige den 1 juli 2001.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Nådendal den 29 juni 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Satu Hassi

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 44/2001)

Nr 578

Republikens presidents förordning**om ändring av republikens presidents förordning om placeringsorterna för Finlands beskickningar i utlandet**

Given i Nådendal den 29 juni 2001

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikesministern, *ändras* i republikens presidents förordning av den 3 mars 2000 om placeringsorterna för Finlands beskickningar i utlandet (262/2000) 3 § 2 mom. samt 4 § 1 och 2 mom., sådana de lyder i förordningen 899/2000, som följer:

3 §

Övriga diplomatiska beskickningar

I samband med Finlands honorära konsulat har Finland ett konsularkontor som förestås av en utsänd tjänsteman i Sydney (Australien).

4 §

Konsulat

Finland har ett generalkonsulat som förestås av en utsänd tjänsteman på följande orter: Los Angeles och New York (Amerikas

förenta stater), Hongkong och Shanghai (Kina), S:t Petersburg (Ryssland) och Hamburg (Tyskland).

Finland har ett konsulat som förestås av en utsänd tjänsteman i Toronto (Kanada), i Las Palmas (Spanien) och i Göteborg (Sverige).

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2001. Generalkonsulatets i Göteborg status ändras till konsulat från och med den 1 september 2001.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Nådendal den 29 juni 2001

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Satu Hassi*

Nr 579

Statsrådets förordning**om ikraftträdande av lagen om ändring av 2 och 8 § lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet**

Given i Helsingfors den 28 juni 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 17 november 2000 om ändring av 2 och 8 § lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet (964/2000):

1 §

Lagen den 17 november 2000 om ändring av 2 och 8 § lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet (964/2000) träder i kraft den 1 juli 2001.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Helsingfors den 28 juni 2001

Minister *Osmo Soininvaara*

Regeringsråd Maija-Leena Sarkko